

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-4863/2023-33

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji Andrei Krstanović Čada, na temelju prijedloga sudskog savjetnika Nike Skelina, univ. spec. iur., u pravnoj stvari tužitelja Gorana Vručinića, OIB: 34559591043, iz Zagreba, Jablanska ulica 36, zastupanog po punomoćniku Anti Šeparoviću, odvjetniku u Zagrebu, Ilica 400, protiv tuženika TOP SISTEM d. o. o., OIB: 21486945944, Zagreb, Jagodišće 7, radi isplate, nakon održane glavne, usmene i javne rasprave zaključene 1. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, 8. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku TOP SISTEM d. o. o., OIB: 21486945944, Zagreb, Jagodišće 7, isplatiti tužitelju Goranu Vručiniću, OIB: 34559591043, iz Zagreba, Jablanska ulica 36, iznos od 597,25 EUR zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od 8. listopada 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem referentne kamatne stope odnosno stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, u roku 15 (petnaest) dana."

II. Svaka parnična stranka snosi svoj trošak.

Obrazloženje

1. Tužitelj navodi kako je između njega i tuženika usmeno sklopljen ugovor o djelu u vezi s izradom prezentacije proračuna spremnika, a koji je radio zajedno s Lucijom Sivrić (ponekad pogrešno navedena i kao "Šivrić") koja je u to vrijeme bila radnica tuženika, a na temelju naloga Mladena Topolčića, direktora tuženika, te Branka

Tomića, tada ovlaštenog projektanta zaposlenog kod tuženika. Navodi kako je između njega i direktora tuženika došlo do verbalnog sukoba, a slijedom čega je tužitelj obavijestio tuženika o prekidu daljnje suradnje pri čemu je prethodno izradio i predao prezentaciju proračuna spremnika tuženiku pa mu stoga na ime obavljenog posla pripada naknada u iznosu od 597,25 EUR zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja presude pa do isplate. Predlaže sudu prihvatiti tužbeni zahtjev i potražuje trošak parničnog postupka.

2. Tuženik osporava navode tužitelja u bitnom navodeći kako je za izradu prezentacije proračuna spremnika bila zadužena Lucija Sivrić te da za navedeni posao nije bio zadužen tužitelj. Navodi i kako tužitelj nije bio zadužen za usavršavanje Lucije Sivrić te za njezin rad na izradi prezentacije proračuna spremnika, već da je za to bio zadužen Milivoj Drusany, radnik tužitelja. Dodaje kako se korespondencija tužitelja i Lucije Sivrić vodila putem privatne adrese elektroničke pošte u koje tužitelj nije imao uvida, a što ukazuje da je riječ o privatnom dogovoru između tužitelja i Lucije Sivrić. Nadalje, tuženik ističe kako je za potraživanje tužitelja po ovoj osnovi saznao tek što je Lucija Sivrić otkazala ugovor o radu 31. siječnja 2023., a što proizlazi iz priložene elektroničke poruke od 27. veljače 2023. godine. Predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev i potražuje trošak parničnog postupka.

3. U tijeku postupka sud je pročitao cjelokupni spis predmeta, saslušao tužitelja (stanice spisa 103-104), direktora tuženika Mladena Topolčića (stranica spisa 104), kao i svjedoka Branka Tomića (stranica spisa 129).

Sud nije provodio dokaz saslušanjem Lucije Sivrić s obzirom na to da je tužitelj odustao od njezinog saslušanja na ročištu (stranica spisa 142) te svjedoka Gabrijele Jurman i Vasje Bezeljaka s obzirom na to da tuženik nije ustrajao na njihovom saslušanju, već je sudu na ročištu 1. rujna 2026. predložio da zaključi glavnu raspravu, kao i zbog toga što je sud upravljajući postupkom zaključio kako ne postoji potreba za njihovim saslušanjem u ovom postupku. Naime, predmetni svjedoci predloženi su na okolnost da bi svi kontakti koje je tužitelj eventualno ostvarivao s Lucijom Sivrić bili kontakti privatne naravi bez za to potrebnog odobrenja odnosno naloga poslodavca, a što je životno nelogično da bi svjedoci mogli znati, a ujedno i protivno stanju spisa iz kojeg proizlazi da je postojala poslovna komunikacija koja se odnosila na suradnju s Lucijom Sivrić (v. npr. stranicu spisa 30).

Nadalje, sud nije provodio financijsko vještačenje na okolnost je li tuženiku izvršena isplata po svim ugovorima i priloženim platnim listama (stranica spisa 54) s obzirom na to da navedeno ni nije predmetom ovoga spora.

4. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, a sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 129/2000., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007., 96/2008., 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022. i 155/2023.– dalje u tekstu: ZPP) sud je utvrdio kako je tužbeni zahtjev neosnovan.

5. Predmet ovog spora male vrijednosti (članak 458. stavak 1. ZPP-a) jest novčano potraživanje tužitelja na ime izrade prezentacije proračuna spremnika.

6. Prije svega, potrebno je navesti kako je tužitelj tužbom od 26. srpnja 2023. potraživao iznos od 1.171,94 EUR, i to iznos od 574,69 EUR na ime izvršene usluge izrade uputstva za antikorozivnu zaštitu, a za koji postoji ugovor o djelu (stranice spisa 7-8), te iznos od 597,25 EUR na ime izrade prezentacije proračuna spremnika, a za koji ne postoji pisani ugovor o djelu.

Kako je tuženik 7. rujna 2023. isplatio iznos od 574,69 EUR na ime izvršene usluge izrade uputstva za antikorozivnu zaštitu, a što u postupku nije sporno, to je tužitelj podneskom od 20. listopada 2023. djelomično povukao tužbeni zahtjev za nesporno isplaćeni iznos pa je u daljnjem tijeku postupka preostalo odlučiti o zahtjevu tužitelja za isplatom iznosa od 597,25 EUR na ime izrade prezentacije proračuna spremnika.

7. U tijeku postupka među strankama nije sporno da su surađivali kroz dulje vremensko razdoblje a o čemu svjedoči više ugovora o djelu i njima pripadajućim obračunskih isprava (stranice spisa 57-83), kao i da je između stranaka došlo do prekida poslovne suradnje, dok je u postupku sporno je li između stranaka usmenim putem sklopljen ugovor o djelu za izradu prezentacije proračuna, kao i je li među strankama postojao uobičajeni obrazac postupanja koji se svodio na to da bi tužitelj najprije izvršio poslove na temelju usmenog dogovora s direktorom tuženika odnosno projektantom Brankom Tomićem, a da potom, dakle nakon izvršenog posla, tužitelj sastavio pisani ugovor o djelu.

8. Člankom 286. stavkom 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj: - dalje u tekstu: ZOO) propisano je kako se ugovor može sklopiti u bilo kojem obliku, osim ako je zakonom drugačije određeno (neobvezatnost oblika) pri čemu ZOO-om za ugovor o djelu nije propisan pisani oblik (v. članak 286. ZOO-a).

Dakle, da bi postojao ugovor o djelu nije potrebno njegovo sklapanje u pisanom obliku, već je potrebno da je izvođač obavio određeni posao, a naručitelj se obvezao platiti mu za to naknadu (v. članak 590. ZOO-a).

9. U tom smislu, ovaj sud smatra kako iz stanja spisa proizlazi da između stranaka u konkretnom slučaju nije došlo do usmenog sklapanja ugovora o djelu, a koji zaključak sud temelji prije svega na sadržaju elektroničke poruke tužitelja od 27. veljače 2023. (stranica spisa 46), ali i drugim dokazima u spisu predmeta.

U vezi s navedenim, a protivno navodima tuženika, nije točno da tužitelj sam navodi da je prezentaciju proračuna spremnika mislio obaviti bez novčane naknade jer upravo tužitelj sam u elektroničkoj poruci razdjeljuje svoj angažman na edukaciji Lucije Sivrić od rada na prezentaciji proračuna spremnika. Pritom je potrebno navesti kako ovaj sud nije ispitivao navode o mentorstvu Lucije Sivrić s obzirom na to da predmet ovog postupka nije naknada na ime mentorstva odnosno edukacije, već naknada na ime prezentacije proračuna spremnika, a da navedeno nije jedno te isto svjedoči i sama elektronička poruka tužitelja od 27. veljače 2023. (stranica spisa 46).

Međutim, sama činjenica da je tužitelj očekivao novčanu naknadu sama za sebe ne podrazumijeva da je u konkretnom slučaju uistinu došlo do sklapanja ugovora o djelu s obzirom na to da je nužna pretpostavka postojanja ugovora o djelu da se

naručitelj (ovdje tuženik) izrijekom ili prešutno obvezao na plaćanje naknade za posao što ga je izvršio izvođač.

U tom smislu iz sadržaja same elektroničke poruke tužitelja proizlazi kako je tužitelj u komunikaciji s Brankom Tomićem, tada ovlaštenim projektantom zaposlenim kod tuženika, kao i samom Lucijom Sivrić, došao do zaključka da Lucija Sivrić ne može sama izvršiti prezentaciju proračuna spremnika, a slijedom čega je proučio odgovarajuću građu te pripremio sadržaj koji je potom Lucija Sivrić poslala Milivoju Drusanyju koji je odobrio predmetno, a nakon čega je tužitelj obavijestio Branka Tomića o tome da će morati "utrošene sate poslati (...) na odobrenje, iz poštovanja prema struci".

Kada se navedeno dovede u vezu s iskazom Branka Tomića (stranica spisa 129) proizlazi da Branko Tomić nije bio osoba koja je u poslovanju tuženika bila ovlaštena na davanje naloga i radnih zadataka odnosno poslova. Naime, svjedok Branko Tomić u svom iskazu navodi kako nikada nije davao naloge vanjskim suradnicima (a tužitelj je bio vanjski suradnik što između stranaka nije ni sporno) pa tako ni tužitelju, kao i da je direktor (Mladen Topolčić) jedini bio ovlašten donositi odluke pri čemu ni sam svjedok, iako navodi kako je radio na projektu s tužiteljem i Lucijom Sivrić, ističe kako se ne može sjetiti je li tužitelj izradio prezentaciju proračuna spremnika.

Nadalje, i iz samog iskaza zakonskog zastupnika tuženika Mladena Topolčića (stranica spisa 104) proizlazi kako je za navedeni projekt bila zadužena upravo Lucija Sivrić, a što tužitelj ni ne spori, kao i da joj je tužitelj pomagao, dok izrijekom opovrgava da bi za predmetni posao s tužiteljem usmenim putem sklopio ugovor o djelu. Pritom je potrebno navesti i kako se iz elektroničke poruke tužitelja od 18. prosinca (stranica spisa 32) upućene Luciji Sivrić može zaključiti kako je upravo Lucija Sivrić bila zadužena za predmetni projekt jer je držala prezentaciju ("ideš od slajda do slajda i pričaš šta je na slajdu").

U tom smislu ovaj sud prihvaća iskaze zakonskog zastupnika tuženika te svjedoka Branka Tomića kao logične i međusobno neproturječne, dok nije prihvatio iskaz tužitelja (stranice spisa 103-104) u dijelu koji se odnosi na postojanje ugovora o djelu na ime izrade prezentacije proračuna spremnika s obzirom na to da su protivni iskazima zakonskog zastupnika tužitelja i predmetnog svjedoka, kao i proturječni sadržaju elektroničke poruke koju je poslao sam tužitelj, a koju je ovaj sud prethodno analizirao. Nadalje, ovaj sud ne prihvaća iskaz tužitelja da mu je upute i radne zadatke davao isključivo Branko Tomić s obzirom na to da je navedeno protivno ne samo iskazu zakonskog zastupnika tuženika, već i svjedoka Branka Tomića koji je prilikom saslušanja izrijekom naveo da nije bio ovlašten davati upute odnosno naloge jer da je to bio posao direktora, kao i da tužitelju osobno nikada nije davao upute ili naloge jer tužitelj i on nisu iste struke.

10. Ovaj sud smatra kako je istinita činjenica navedena u tužbi da je u veljači 2023. (v. stranicu spisa 2) između zakonskog zastupnika tuženika i tužitelja došlo do verbalnog sukoba slijedom kojega je došlo do prekida višegodišnje poslovne suradnje, a nakon čega je tužitelj 27. veljače 2023. poslao elektroničku poruku Branku Tomiću i zakonskom zastupniku tuženika kojom traži odobrenje troška na ime rada na prezentaciji proračuna spremnika pri čemu sud zaključuje kako upravo iz elektroničke

poruke tužitelja proizlazi da je predmetno odlučio naplatiti zbog verbalnog sukoba koji je za posljedicu imao i prekid poslovne suradnje, a uzimajući u obzir sami način konstrukcije rečenice da će "morati utrošene sate poslati na odobrenje iz poštovanja prema struci".

Naime, upravo način na koji je rečenica sročena ukazuje na to tužitelj nije sudjelovao u izradi prezentacije proračuna spremnika s očekivanjem bilo kakve novčane naknade, a koja je nužna pretpostavka postojanja ugovora o djelu, već da je predmetno radio kako bi pomogao Luciji Sivrić, ali i tuženiku s kojim je imao višegodišnji poslovni odnos koji mu je očito donosio redovite prihode, a kako to proizlazi iz spisu predmeta pripadajućih ugovora o djelu i obračunskih isprava.

11. Slijedom navedenoga, a kada se uzme u obzir cjelokupni spis predmeta ovaj sud zaključuje kako tužitelj nije dokazao da je u konkretnom slučaju između njega i tuženika usmeno sklopljen ugovor o djelu, a posljedično ni da bi tužitelj imao pravo na naknadu na ime izvršenog posla.

Pritom je u vezi s navedenim potrebno istaknuti kako su sukladno članku 461.a ZPP-a stranke dužne najkasnije u tužbi odnosno odgovoru na tužbu iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica.

U vezi s navedenim tužitelj je predložio saslušanje svjedokinje Lucije Sivrić od kojega je odustao na ročištu 1. rujna 2026., a čiji bi iskaz eventualno mogao dovesti do drugačijeg utvrđenja činjeničnog stanja i posljedično utvrđenja odluke da je postojao ugovor o djelu.

Međutim, kako je tužitelj odustao od navedenog dokaza, a sud dokaze ne može izvoditi protivno dispozicijama stranaka, osim ako posumnja da stranke idu za tim da raspolažu zahtjevima kojima ne mogu raspolagati (članak 7. stavak 2. ZPP-a), s što ovdje nije slučaj. U tom smislu potrebno je navesti kako je primjena članka 7. stavka 2. ZPP-a, kao inkvizitornog ovlaštenja parničnog suda, iznimka koja se primjenjuje samo onda kada sud posumnja da raspolaganje koje od stranaka ide protivno prisilnim propisima i pravilima javnoga morala, a čemu ovdje nije slučaj.

Slijedom navedenoga, a na temelju prethodno iznesenih utvrđenja, kao i pravila o teretu dokazivanja (članak 221.a ZPP-a), kao odredbe materijalnog prava sadržane u procesnom zakonu, ovaj sud je zaključio kako tužitelj nije dokazao da je u konkretnom slučaju bio sklopljen ugovor o djelu i da posljedično ima pravo na naknadu na ime izvršenog posla, tj. da je tužbeni zahtjev neosnovan. Pritom je ovaj sud pravilo o teretu dokazivanja iz članka 221.a ZPP-a primijenio prvenstveno u odnosu na pitanje prakse tuženika u odnosu na suradnju s tužiteljem kao vanjskim suradnikom s obzirom da bez saslušanja svjedokinje Lucije Sivrić nije bilo moguće sa sigurnošću utvrditi je li tuženik uistinu imao poslovnu praksu da ugovor o djelu sklapa tek nakon izvršenog posla (v. stranicu spisa 113) pri čemu jedan takav primjer (naknadno sklopljenog ugovora o djelu na ime antikorozivne zaštite) ne može podrazumijevati dokazanost obrasca poslovnog postupanja tuženika, dakle nečega što bi bila njegova uobičajena poslovna praksa.

12. Odluka o trošku parničnog postupka donesena je na temelju članka 154. stavka 4. ZPP-a kojim je propisano da sud može odlučiti da svaka stranka snosi svoj trošak ako su stranke djelomično uspjele u parnici u približno jednakim dijelovima.

U tom smislu, a kako je tužitelj u cijelosti uspio u pogledu prvog dijela zahtjeva (574,69 EUR na ime izvršene usluge izrade uputstva za antikorozivnu zaštitu), a uzimajući u obzir da je tuženik dao povoda za vođenje postupka u tom dijelu jer prije podnošenja obveze nije ispunio svoju obvezu, dok je tuženik u cijelosti uspio s osporavanjem drugog zahtjeva (597,25 EUR na ime prezentacije proračuna spremnika) to je svaka stranka djelomično uspjela u parnici kako kvalitativno tako i kvantitativno u približno jednakim dijelovima, a slijedom čega je odlučeno kao pod točkom II. izreke.

13. Slijedom svega navedenoga odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 8. listopada 2026.

Sutkinja
Andrea Krstanović Čada

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi ovom sudu u roku od 15 (petnaest) dana od dana dostave ove presude, a o žalbi odlučuje županijski sud.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. ZPP-a, osim zbog povrede iz članka 354. stavka 2. točke 3. ZPP-a (članak 467. stavak 1. ZPP-a).

Osoba koja podnosi žalbu dužna je platiti sudsku pristojbu sukladno Zakonu o sudskim pristojbama i na temelju njega donesene Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi, osim u slučaju da je oslobođena od plaćanja sudskih pristojbi.

Dostaviti:

- tužitelju putem punomoćnika, uz rješenje o sudskoj pristojbi na prvostupanjsku presudu
- tuženiku putem punomoćnika

Broj zapisa: **9-3088e-48ee3**

Kontrolni broj: **05bbc-a3c7a-18696**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.